

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjeneh državah.
Izhaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 250. — ŠTEV. 260.

NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 24, 1905. — V TOREK, 24. OKTOBRA, 1905.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

LETNIK XII. — VOL. XII

V Alabama. Predsednikovo potovanje.

MINOLO NEDELJO JE PREDSEDNIK PREBIL MIRNO V FLOIDI IN POTEM NADA-JEVAL SVOJO POT.

Mudil se je v St. Augustine, Fla., ka-tero mesto je ostavil zvez-čer ob 9. uri.

V FORT MARION.

Ozark, Ala., 23. okt. Predsednikov poseben vlak dosegel je danes zjutraj do meje države Alabama. V Mobile, kamor pride vlak popoldne ob 4:30 ostane predsednik dve ur. Tamomijo meščani bodo izročili predsednički zlato kolajno z napisom: "Blagoslovjen budi ustavnovitelj miru." Parade se udeležijo veterani konfederacije v svojih sivilnih uniformah.

New Orleans, La., Odbor za sprejem predsednika Roosevelta je odkazal veteranom konfederacije čestno mestno pri eksperti, kateri bodo predsedniku sprejeli na kolodvoru. Zamoreci bodo izročili predsednički posebno adreso.

St. Augustine, Fla., 23. oktobra. Včeraj večer napotil se je predsednik Roosevelt v Alabama. Od takaj je odpotoval večer ob 9. uri, dočim je prišel v Mobile, Ala., danes zjutraj ob 4:30. Včerajšnji dan je Roosevelt preživel zelo mirno. Dopolndne je bil pri službi božji v presbiterijanski cerkvi, kjer je bila polna ljudi. Po službi božji se je predsednik nosil časa vozil po mestu, na kar je obiskal Fort Marion in otok Anastasia, kjer se je v morju kopal.

Obdeloval je v hotelu in se takoj nato odpeljal na kolodvor. Mesto je bilo polno prtljev, kteri so prišli, da bi videli predsednika, kateri je pa sprejel le par obiskovalcev.

Iz Mobile potuje Roosevelt v Tuskegee, Montgomery in Birmingham, in potem v Little Rock, Ark. V četrtek odpotoval je v New Orleans, kjer se zvezče včera na vojno ladijo in odpotoval v Washington.

Richmond, Va., 23. okt. Predsednik Roosevelt je s svojimi govorji osvojil Virginijo in to bode veljalo za vse jug. Stari demokrati so že javno izrazili, da zamore Roosevelt dobiti nominacijo južnih demokratov, aka hoče se v nadalje biti predsednik.

KRVAVI IZGREDI.

Deset vsmrtenih in 100 ranjenih v Chile.

Santiago de Chile, 24. okt. Minolo nedeljo se je tukaj vršil ljudski shod, česar namen je bil vladu naprostiti naj razveljavljiv učinkov carino na argentinsko živino. Vojaštvo tukajšnje posadke je sedaj dva dni daleč od mesta na vajah in policija ni zamogla vzdrževati mira. Policia je moralna v množično strelijeti. Deset osob je bilo vsmrtenih in nad 100 je ranjenih.

Izgredni so razdelili več vozov učilne železnice in električno razsvetljavo. Najhujši ulični boji so se vršili večer ob 8. uri, oliejam se moralno pomagati tudi gasilci. Danes je prišlo v mesto vojaštvo. Hija poslanca señor Esearuriza je razdeljana.

Srečna Tulsa.

Tulsa malo mestec v Indian Territoriju, je naj-rečnejše na svetu. Tamkaj se nameře prepričati dve plinovi družbi. Najpreje sta značili ceno plina, potem sta dajali, plin zastonj in sedaj dajeta odjemalem se premje in obliku kave in sladkorja za vsakih 1000 kubičnih četrtjev porabljenega plina.

Vodja organizacije . La mano nera.

Pittston, Pa., 22. okt. V Pittstonu je nekdo v minolej noči umoril vodjo tajne italijanske organizacije La mano nera, Luciano Passino. Pokojnika, katerega so se vsi tukajšnji Italijani bali, je nekdo izvabil pred domem, in ga vstrelil. Passino je tudi vzel iz žepa svoj revolver, toda drugi je bil hitrejši in ga je pogoril v sred. Pokojnik je bil v New York Bank Draft.

Denarni promet. Vedno več denarja.

NA VSAKEGA PREBIVALCA ZJE-DINJENIH DRŽAV PRIDE SEDAJ PO \$31.08.

V minolem letu se je denar v našej republiki pomnožil za 71 milijon do-larjev.

TREATIVO POROGILO.

Washington, 24. okt. Comptroller zveznega zaklada, Mr. Treat, je danes objavil svoje letno poročilo, s katerim naznana, da postaja denarni promet v Zjednjeneh državah vedno večji.

V minolem finančnem letu se je denar v našej republiki pomnožil za \$70,657,729, tako da pride na vsakega prebivalca po \$31.08. Zlat denar se vedno bolj mnogi, tako da nujna druga vlada na svetu nima toliko zlatja, kakor naša. V državnem zakladu imajo sedaj za \$748,425,923 zlata.

Tekom zadnjih dveh let so bili izdatki radi nakupu panamskega prekopa za \$64,000,000 večji, nego dohodki. V minolem letu so prenehali z ulivanjem srebrnih doljarjev, ker je zaloga srebra pošla. Srebrni doljarjev je v prometu za \$558,815,865. Manjšega srebrnega denarja je v prometu za \$114,824,189.

Naši kandidati.

Kandidat za mayorja našega mesta, Billi Hearst opominja sedaj v svojih listih newyorské čifute na to, kaj vse je storil za nje v — Kiseneyu (Pobite čifute) je dal fotografovi, kajti živi niso hoteli stati — nötabene). Nadalje tudi dokazuje policejam, športom in delavecem v vsem da je njihov dobrotnik le Američanov ne omenja!

— V redakcijah Hearstovih časopisov že dele mestne službe. Oni, ki prenese največ whiskyga, postane komisar za ogenj in Society Editor postane komisar za "charity."

Amerika.

Novi hamburški parnik Amerika, na katerem se vrši danes zvezre sijen banket za časnikarje, pluje tako mirno, da se potniki kapitana večkrat vprašali, čemu ladija stoji. Se non e vero, e ben trovato.

Sedem osob vtonilo.

Beverly, N. J., 23. okt. Na reki Delaware sta včeraj popolnude skupaj zadeki nekaj jadrancev in yulta Edwards iz Philadelphie. Slednja se je potopila. Sedem osob je vtonilo, tri so se rešile.

Rumena mrzlica.

New Orleans, La., 23. okt. Tekom včerajnjega dne, ni tukaj nihče umrl za rumeno mrzlico, dočim sta le dve osobi zboleli, tako da znaša skupno število smrtnih slučajev do sedaj 435 in oblikov 3361.

V Pensacoli, Fla., se pa bolezni zoper razširja, kajti včeraj je zbolelo 12 osob.

Mesterijoza smrt.

Providence, R. I., 23. okt. V zalivu pri Pawtuxet našli so truplo John Roseja, kateri je delal na jadrancu Hamilton Fish iz New Yorka. Pokojnik je zginol dne 14. t. m. Na glavi je ranjen.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za \$ 20.55 100 kron,
za \$ 41.00 200 kron,
za \$ 204.40 1000 kron,
za \$1021.75 5000 kron.

Poštarna je včetna pri teh svetih. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. k. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneb.

Denarje nam poslati je najpriljeno do \$25 v gotovini v priporočeni ali registrirani pismu, vedje zaseke no Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York,
1778 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Dogodki v Rusiji.

Witte minist. predsednik.

CAR JE IMENOVANJE WITTEJA MINISTERSKIM PREDSEDNIKOM ŽE POTRDIL.

NJEGOVA ŽENA V AVDIJENCI.

Pričetek diplomatičnega občevanja med Rusijo in Japonsko.

ŠTRAJK.

Petrograd, 24. okt. V političnih krogih se z vso gotovostjo zatrjuje, da je car Nikolaj imenoval grofa Witteja ministerškim predsednikom z portfeljem finančnega ministra. O tem poročajo danes vsi časopisi na prvem mestu.

Petrograd, 24. okt. Witte je postal aktivni vodja ruske vlade kot predsednik odgovornega kabine. Odkar se je vrnil iz Zjed. držav, postal je pričetek liberalne stranke in priporoča popolno svoboščino tisku in govoru ter zborovanju. Dalje priporoča tudi da se gospodarstveni duni večje pravice, tako da dobe delave in očirih je praktična. Pred vsemi vseled tega večja sveta denarja ne zgredi.

Car, kateremu je Witte osobno nazznali svoje mnenje se je za vse to zelo zanimal in je večim ministrom, ktere je grof predlagal zelo naklonjen ed drugim pisanem minister tudi general Trepov, kajti je istakto liberalnega mišljenja kakor Witte, dasiravno bi dosedel temu nihče ne verjel.

Vprašanje imenovanja odgovornega ministerstva bodo najbrže že jutri rešeno.

Car in carinja sta včeraj sprejela v avdijenje Wittejevo soprogo, kar se posebej dokazuje carjevo naklonjenje nekdajnemu "vremenščiku." V dvornih krogih je sprejem Wittejeve žene provzročil izredno senzacijo. Wittejeva žena je bila židinja in prejše se nikdar ni bila na dvoru.

Vpliv velikih knezov na carja postaja vedno manjši.

Petrograd, 24. okt. Tekom šestih tednov bude med Rusijo in Japonsko zoper zavladalo diplomatsko razmerje. Ruski poslanikom za Japonsko bode imenovan Balmietjev, dosedanjši ruski diplomatski agent na Bolgarskem, kateri velja za jednega izmed najboljših ruskih diplomatov.

Tudi Japonska je že odbrala svoje poslanstva na Rusijo.

Baku, Kavkaz, 24. okt. Nepoznani roparji so blizu aljatskega kolodvora napadli oddelki kozakov, katerih so sedem usmrtili.

Harkov, 23. okt. Vsi tukajšnji železniški delave so pričeli danes zjutraj strajski. S tem je postal promet na ruskih železnicah še manjši. Harkov je najvažnejši železniško središče v južni Rusiji. Strajk se razprostira od Harkova vse do donskih premogovih rorov. Tudi na progi, ki vodi v Dobrušino vsega je po omih prog, ki vodijo v Petrograd. Strajk se je razširil tudi na Južno Rusijo. Iz Moskve vijejo včasih tudi na vsej progi, ki vodi v Belorusijo.

Petrograd, 23. okt. Položaj z ozirom na strajki železničarjev se ni spremeni. Promet v osrednji Rusiji po popolnoma počiva in strajk se je sedaj razširil tudi na Južno Rusijo. Iz Moskve vijejo včasih tudi na vsej progi, ki vodi v Belorusijo.

Petrograd, 23. okt. Položaj z ozirom na strajki železničarjev se ni spremeni. Promet v osrednji Rusiji po popolnoma počiva in strajk se je sedaj razširil tudi na Južno Rusijo. Iz Moskve vijejo včasih tudi na vsej progi, ki vodi v Belorusijo.

Prvi dan je bil včeraj v Petrogradu.

"GLAS NARODA"

Vest slovenskih delavcev v Ameriki.

urednik: Editor:

ZMAGOSLAV VALJAVEC.

časnik: Publisher:

FRANK SAKSER,

209 Greenwich Street, New York City.

za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
za Evropo, za vse leta 4.50
" " pol leta 2.50
" " četr leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan iz
vzemski nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30
centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se
ne natisajo.

Denar naj se blagevoli pošljati po
Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov
prosim, da se naša tudi prejšnje bivali-
ščine naznam, da hitrejš nadjemo na slo-
vence. - Dopisom in pošiljatvami našedite
našem.

"Glas Naroda"
209 Greenwich Street, New York City.
Telefoni: 3798 Cortland.

Pred štrajkom premo-
garjev.

Jednake razmere veljajo za večino
zapadnih in južnih držav, toda zado-
stuje naj nam je Kansas v dokaz, ka-
ko neosnovan je strah naših nativi-
stov, kateri vedno natolejujo, da bodo
sémons. Zjednjene države polne na-
seljenec, tako da se jim bodo mora-
li domačini umakniti in ujim pre-
pustiti svojo rodno grundo. Pri tem pa
moramo poverjati, da Anglo-Ameri-
čani nikjer nimajo obstanja in da po-
tem, ko izkoristijo zemljišča na iz-
kotu, običajno potujejo na zapad ali pa
v Kanado, da i tam izkorisijo zem-
ljišča na isti način.

Zjednjene države s svojim osen-
desetmilijonskim prebivalstvom so le
slabo obljudene in dolži pri nas ne-
bode pol milijarde prebivalstva, ni
treba nikomur v Zjednjihih državah
beliti si glavi radi naseljenec, kateri
skrbi v mnogih ozirih za prosperitet
in povečanje republike boljše, nego
domačini. To je tudi znano kanadskej
vladi, kajti inače bi ona ne plačevala
premije onim, kateri pošljajo tječaj
naseljenec, brez fiterih i v Canadi
prosperiteta ni mogoča.

Razkošne sanje.

Spisal Rado Murnik.

—

"Tako se mi je sanjalo, da vam
po pravici povem, in nič se mi ni iz-
maknilo iz spomina", mi je pripo-
veloval starci Janez, bivši vojak, pro-
stek. "Služil sem pri sedemnajstem.
Sem pa enkrat v sanjah hlače pral
tam pred šempetrsko kosarno ob Ljub-
ljanie. Kar ti jo primahata mimo dva
civilista. Spoznal sem ju takoj, pa se
nisem izdal. Prvi je bil Jezus, drugi
pa sveti Peter. Tako sem jima salu-
tiral."

"Prijatelj, daj nama kaj jesti!" je
dejal Jezus. "Glej, lačna sva."

Precj sem stekel v kosarno in prinesel
komaj načet hlebne komisa.

"To je vse, kar imam", sem dejal.
Menaza boste že te ob jednajstih
amen."

"Zakaj se pa drži tako žalostno?"
me je vprašal Jezus čisto po
domači.

"Ah", sem dejal, "na Golovcu smo
imeli vaje, pa sem ležal na trebušu
in zobjal borovnice. Kar so prišli ston-
nik, ki me živega ne morejo videti
Ko so zagledali, kako se gostim in nič
ne pazim na sovražnika, so mi jih pa
deli šest ur železnih manžet. Nocoj
jih bom držal od šestih do polnoči,
amen."

Tako sem pripovedoval in nič se ni-
sem lagal, sveti Peter je pa dehel
gledal in jodel komis, kakov bi bil de-
lal že devet dni tako. Odrezal sem mu
drugi kos; tudi tega je hitro poklepal
in še zmeraj je gledal mož. No, sem mu
dal že tretji kos, ki je bil tudi kmalo
potreben. Jezus pa je komaj pokusil
malo sredice.

"Imaš nemara kaj opraviti v ko-
sam?" sem vprašal lačnega Petra.

"Bog ne daj!" je odgovoril sveti-
nik. "Vesel sem, da me niso potri-
dili."

"Prav imaš", sem dejal. "V kosar-
ni ima dolgača mlade. Samo v kantin-
je vsaki šesti dan še nekaj živiljenja.
O Jezusu, ti meni pomagaj kam dru-
gan, lepo te prosim!"

"No, ker si tako dobrega sreca", je
dejal Jezus, "in nič ne prekljaj in
se nič ne pridruži, te transferiram k
sedemnajstemu v Deveto deželo. Adi-
jo, Janez!"

Korajno sem upil za pozdrav
pred desno uho in kakov bi mignil,
sem bil zdvir v vesel z vso vojsko
vpravo že v najlepšem mesta Devete
dežele. Na trgu so me čakali mestni
župan, vsi očaki v veljaki, vse gen-
rali in oficirji v paradi.

"Oh, ali si ti, Janez! Živio!" so
me pozdravili gospod župan, kakov
so me zagledali. "Hvala Bogu, da si
vendar enkrat tukaj; komaj, komaj
smo te že čakali! Bodil presrečno
pozdravljen in dovoli mi, da ti ponesem
kampanistro v kočijo."

Tudi najvišji general je hotel govo-
riti, pa sem mu mignil, da sem že si
čast. Predstavil mi je vse oficirje,
župan pa vso gospodo. Zahvalil sem
se v kratek besedah za slovenski spre-
jem. Župan in general sta me prijela
vsak na svoji strani pod pazu in se po-
spremljala k lepi kočiji; prvi je ne-
mal moj telečjak, drugi pa vojaško
škrinjico. General me je posadil na
desno stran na žametasto blazine in
prišel k meni, župan pa je zlezel k
voznišču na kožlo. Ob obeh straneh ši-
roke ceste so stale belo bleblečne
vrose v špalirju in vspile: "Živio, Janez!"
in rudeče rože in nageljne so
metale v voz, da sem se reva sko-
raj zadušil. Pokali so možnarji in zvo-
nili so zvonovi. Povsodi je bilo vse
črno ljudi in vse je vilo in kritalo
meni na čast, kar se je dalo. Bog na-
varuj, saj pravim, česa človek vsega
ne doživi! Od vsega tega veselega
hruša in šundra me je že malo glava
bolela; vendar sem se premagoval in
se vse dobro počakal. Opoldne smo
se ustavili pred strašno lepo palajo-
čo.

"To je kosarna", je dejal general
počlevno. "Če ti ni všeč, pojdi pa
v drugo."

"Vseh Jugoslovjanov, Slovencev, Hrv-
atov, Srbov in Bolgarov je okroglo
14 milijonov."

"Bože, že, že!" sem odgovoril. "Kaj
bi izbiral!"

Pred vojašnico so bili postavljeni
vsi stotniki mojega novega regimenta.
Bili so postavljeni po velikosti v vrsti.
Vsakemu sem segel v roko in rek-
el kaj prijaznega. Vsak me je hotel
imet v svojo kompanijo. Toliko, da se
niso stepili za me! Lej ga spaka, sem
si misil in poščil Kočevarja, ki je
zjednjene države polne na-
seljenec, tako da se jim bodo mora-
li domačini umakniti in ujim pre-
pustiti svojo rodno grundo. Pri tem pa
moramo poverjati, da Anglo-Ameri-
čani nikjer nimajo obstanja in da po-
tem, ko izkoristijo zemljišča na iz-
kotu, običajno potujejo na zapad ali pa
v Kanado, da i tam izkorisijo zem-
ljišča na isti način.

Zjednjene države s svojim osen-
desetmilijonskim prebivalstvom so le
slabo obljudene in dolži pri nas ne-
bode pol milijarde prebivalstva, ni
treba nikomur v Zjednjihih državah
beliti si glavi radi naseljenec, kateri
skrbi v mnogih ozirih za prosperitet
in povečanje republike boljše, nego
domačini. To je tudi znano kanadskej
vladi, kajti inače bi ona ne plačevala
premije onim, kateri pošljajo tječaj
naseljenec, brez fiterih i v Canadi
prosperiteta ni mogoča.

Tam je bilo vse iz samega marmor-
ja, srebra in zlata, vse polno dragih
svetlinov in biserov, da mi je pošal
vid.

Precj je prišel kuhan in me
vprašal, kaj jem najrajsi. Dejal sem
mu, da sem zadovoljen s tistim, kar
jedno generali. Sedli smo za lepo pog-
njeno mizo in prinesli so riževje juhe
z grahom, potem pa sula, dolgega
kakor sablja, in pa češljivo kašo.
Komaj smo to opravili, smo dobili te-
leječe pečenje, ovrtih piščancev, pe-
čenih golobčkov, puranov, kupinov,
rac in vsega zlodge. Posebno me je
veselilo, da smo vsi le jedli in pil
in da nihče znič nje nepotrebna. Za
premijo onim, kateri pošljajo tječaj
naseljenec, brez fiterih i v Canadi
prosperiteta ni mogoča.

Z delom gre tukaj živo — za de-
lavne in pridne roke, za postopeče ni
tukaj kraj. Obiskal sem naše rojake
Slovene, kjer mi je pomagal gospod
Ivan Barič in še bolj pohibno gospod
Nik. Kralj za kar izrekam obdevema
svojo lepo zahvalo. Na svidenje!

DOPISI.

Baltic, Mich., 19. oktobra.

Danes na večer začelo je snežiti in
do 10. ure v noči pobelil je sneg za je-
den palec na debelo. Običaj menda
ne bo skozi celo zimo, ker bilo bi še
malo prezgodaj, atkopom so že tukaj
navajeni dolgi zimi.

Z delom gre tukaj živo — za de-
lavne in pridne roke, za postopeče ni
tukaj kraj. Obiskal sem naše rojake
Slovene, kjer mi je pomagal gospod
Ivan Barič in še bolj pohibno gospod
Nik. Kralj za kar izrekam obdevema
svojo lepo zahvalo. Na svidenje!

Janko Pleško

Iz Hibbinga, Minn.

Charlie Sever, brat od Maksija Se-
verja, kjer je v Duluthu, Minn., za-
kotni agenti raznih tvrdil za tiskete,
da je utrjal zepno uro rojaku Fran Uletu,
in ko je Ule zapazil, da mu je uro od-
vezal, rekel je Sever, da naj mu žepno
uro vrne, naskar je postal Charles
Sever besen, češ, da mu ni on uro ukra-
del in ga je hotel okloputati za ne-
dožno ali krivo obdolženje. Pri sod-
niji (Sever je bil arrestovan) je se do-
kazalo, da je Charles Sever krv tuk-
ine, ker je Ule vedel natančno tuk-
ino, kar je kdo hotel, zraven pa
boljši. Rojaki, pazite, s kom občujete,
bodisi v jednem ali drugem oziru.

Edenlive

Vej-Haj-Vej in Kiaočao.

—

Londonski list "Daily Mail" je pri-
obil razpravo o Vej-Haj-Veju, kjer
mesto je Kitajska dala leta 1895 v za-
kup Angleški. Londonski list meni,
da je vsled sklepa nove angleško-jap-
anske pogodbe Vej-Haj-Vej Angliji
nepotreben in da je vprašanje, koliko
časa da hoče še Nemčija ostati v Kiao-
čau?

K tem izvajanjem angleškega lista
piše "Berliner Tageblatt": Po pogodbi
je Angležka bila zavezana izročiti Kitajski
Vej-Haj-Vej, čim Rusija vrne
Kitajski Port Arthur. To se ni zgodilo.
Port Arthur pride v japonske
roke in Japonci ga ne povrnijo več.
Angležki so zelo zljubili svojo; godba, gleda-
ši na 50 let, odstopila od te pogodbe,
ker morda Angleži ne ugnajo, da vi-
dijo Nemce v Istočni Aziji.

Sedli smo po štirje in štirje na vovo-
zove, se je poščil vse tiste, ki so
popolnoma prijetno vsej, da vidi
se na 99 let, odstopila od te pogodbe,
ker morda Angleži ne ugnajo, da vi-
dijo Nemce v Istočni Aziji.

Od druge strani pa ne bodo smeli
zahtevati, da bi Nemčija, ki je glede
Šantunga sklenila pogodbo, glasečo
se na 99 let, odstopila od te pogodbe,
ker morda Angleži ne ugnajo, da vi-
dijo Nemce v Istočni Aziji.

Z manevrov.

—

Pruski 51. topničarski polk je pri-
letojšnjih velikih vajah imel nalog,
zgrabitis namizalini in počesali, ker
smo imeli opoldan "ocedenje" pove-
lige. Tu so počivali vse tiste, ki so
popolnoma najlepše plesali, zlasti mene.
Po ukazu so gnali arestone na vrt za
kosarno. Tam so morali ubogi gresni-
ki kazeni kegljati do poznejšega večera.

Ob osmih smo večernjih; naša kom-
panija je dobila šaro in štiri sodke
piva. Pred deveto uro je prišel ston-
nik vpravšč, že bi hotel krokatki
in nam ponujal listki, na katerih so
moral podpisati oblubljiti s častno
besedo, da jih najmaiš tri dni ne bo
nazaj v kosarno.

Skoraj vsi smo vzeljali krostante
kroške listke. Na samega vespričnika
zgolj počivali vse tiste, ki so
popolnoma najlepše plesali, zlasti mene.
Po ukazu so gnali arestone na vrt za
kosarno. Tam so morali ubogi gresni-
ki kazeni kegljati do poznejšega večera.

"Na kaj strelje polk, gospod pol-
kovnik?"

"Na topništvo pri Naudorfu."

Brigadir: "Ali pa sploh vidite so-
vražnike?" je vprašal nemilostno ge-
neral.

Polkovnik: "Ne, gospod general."

Brigadir: "Ali nimate za to nikak-
i priporočil?"

"Na kaj strelje polk, gospod pol-
kovnik?"

"Na topništvo pri Naudorfu."

Brigadir: "Ali pa sploh vidite so-
vražnike?" je vprašal nemilostno ge-
neral.

Polkovnik: "Ne, gospod general."

Brigadir: "Ali nimate za to nikak-
i priporočil?"

"Na kaj strelje polk, gospod pol-
kovnik?"

"Na topništvo pri Naudorfu."

Brigadir: "Ali pa sploh vidite so-
vražnike?" je vprašal nemilostno ge-
neral.

Polkovnik: "Ne, gospod general."

</

Janez Solnce.

Zgodovinska novela.

(Nadaljevanje.)

“E kaj ste spali milostivi gospod? Vam nis še nič pravili o gospe Ani Rozini, ki ima mestnega ranarja za svojega očeta in viteza Solnea za svojega moža?”

“Pravi vitez mora biti ta tvoj go-spod!”

“Nikar se ne pregrešite, gospod! Lepa ženska je, lepega telesa, lepih oči! in še celo turjaškim gospodom ni dalo miru in pograbili so jo ter vze li in odtrdili na svoj grad, ha, ha!”

Knez Lobkovic se je iztegnil v svojem sedlu kakor zaječ, ki sredi polja ro sapi razmotruje, odklod mu preti nevarnost.

“Kaj so storili turjaški gospodje?”

“No, zakonsko možu so vzel za-konsko ženo in sami bi jo radi imeli! Če bi nas kdo kaj taega počel, mu napravijo sredi Ljubljanskega polja pravimo in vso mast bi mu ovrlj s tesa kakor pelju, ki je z nosom obtičal v pasti. Ti turjaški gospodi pa se nič ne zgoditi!”

“Kaj so storili gospodje na Turjaku? He, te li prav umem?”

“Prav, prav! Zakonsko ženo so ukra di in moža so ji hoteli pobiti, ker jim je stal na poti!”

“Ti se sališ ter misliš, da imaš kak- ga grajskega pisca pred seboj!”

“Kaj se bom šalil, kaj bom to mislil! Oj jaz jih poznam gospodske obrazce, in koj ga spoznam grofa od strežeta! Vaš brat milostivi gospod, je zlit iz prave in dobre rute. Če bi le jaz Vaše gradowe imel in te cekine, ki jih kar čujem žvenketati v dnu Vaših žen! Kaj se bom šalil? Sicer po gresti takoj na Turjak, in če gori pride, pozdravite mi Ano Rozino.”

“Moj Bog, ali je še vedno v gradu! je vzklidil knez iznenaden in v duhu je poslagal temeljni kamen svetišču, kojega je obljubil zidati v čast Božji Porodici.

“V gradu in pod težkim ključem! Njen mož, naš ubogi vitez Janez, pa tudi v gromovju p.d. Turjakom ter milo ječi, ker mu je Juri Ljudevik razstreli rano, da se mu vidi skoraj do sreča!

“Juri Ljudevik! Kdo je to?”

“Juri Ljudevik; ga li ne poznate nešega Jurija, ki nam je ukradel Ano Rozino, da bi spal pri njej za hrbtom njenega moža? Hudil je, in Bog zna, če je kršen po krščanski veri. Turjak je in njegov oča, pravijo, že koj za cesarjem iz tiste sklede jesta in iz ene in iste možnosti denar jemlja. Dobre čase ima pri cesarju in ime mu je Janez.”

“Janez Vajkard! Brat glavarjev?”

“Ravno tisti milostivi gospod! Nje-ge sin pa tudi sedaj le na turjaškem gradu in Bog ve, kaj se je še vse zgo-dilo, ha! ha!”

“Kolikor mi je znano, Janez Vajkard nima sina!”

“V zakonu ga nima, mogoče da ga nima! Ali znanj zakona je še široko po-je, ki marskaj zlaste na njem. Sa-veste, kaj hočem povedati, ha, ha!”

Tu se je Kljukec od samega veselja s koščenimi rokami tolkel po tankem svojem trebulu. Znanj zakona tudi ročice eveto, moj dragi, in dostikrat je terpel kot v zakonu, ha, ha!”

“Janez Vajkard ima nezakonskega sina!”

“Od glave do nog je nezakonski! Pa kaj nra to škoduje? Belega kraha je št vsko uro in viba je že popil, kakor malokod turjaških grofov, dasi se je rduši v zakonu in po postavil naše svete vere. No, pa že greste na Turjak, vidite ga tako, in recite mu, da ga pozdravljam!”

“Janez Vajkard ima nezakonskega sina!!” je vzklidil naš knez iznova, in duhu je že gledal dozidan kapelico, posvečeno Materi božji, ki mu je tako hitro priskočila na pomoč. “Nje-ge Veličanstvo bode široko odpirale oči, če se bo vse to izvedelo! Moj lju bi Janez Vajkard, zdaj se bom jaz smejal. Čast in hvala bogu Porodici, ki se me je usmiljal! Čast in slava! Ave Marija, gratia plena!”

Tu je knez Lobkovic z veliko po-božnostjo in s kipečo gorečnostjo pre-milil “Ceščena si Marija,” med mil-tivo pa se mu je srce širilo v zavesti, da ima svojega nasprotnika v rokah, da ga lahko uniči. In uničiti ga je hotel!

* * *

Cesar je v tem dojaljal po dolini. Da si je bil vroče, je bil mladi vladar ven dar neprestano dobre volje. Med živim razgovaranjem se je dospelo k znožju turjaškemu holmu. Ondi so o-pazili v svojo veliko ospolost kneza Lobkovicja. Napravil si je bil ležišče pod senčnatim drevesom ter privezal konj k smrekovemu vršču.

Ali ni tu naš tajni svetnik Lobkovic, je vprašal cesar in skoraj se mu je zamračilo lice.

Odgovoril mu je Janez Vajkard: “V senči leži, Veličanstvo, ter leno počiva dočim mora visoki njegov go-spod prenašati žarke pekočejo solno. Gotovo še niti na Turjaku ni bil! In morda je tuk pota raspljal. Taki so Vaš-kega Veličanstva najzvezstvi služab-niki!”

Knez Lobkovic je pristopil k družbi. ‘Kako je to, moj ljubi tajni svetnik, da ležite v sevi, ki se kopijo stol-pi turjaškega grada ravno nad Vami? Upali smo, da nas pričakate pred ši-rim portalom z veselo novicjo, da ste pripravili nam stanovanje in našim konjem polne jasli!’

Skoraj nemilostno je govoril cesar te besede Z globokim poklonjem od-govoril Lobkovic: “Veličanstvo! S tu-go mi je izvestiti, da je na Turjaku že vse zasedeno: pri jaslih zobjejo ves tuji konji in po sobah se šopirajo tuje osobe. Z orožjem v roki branijo mehke blazine, kjer sede, in polne mi-ze, s katerih jedo.”

Temno je pogledal cesar ter dejal malce neosorno: “Knez Lobkovic! Pre-povedujemo si vsako prazno žalo. U-trjeni smo od slahke pota in prav močno že želimo, skočiti z sedla ter si odpočeti trdnej nede!”

“Kaj so storili turjaški gospodje?”

“No, zakonsko možu so vzel za-konsko ženo in sami bi jo radi imeli! Če bi nas kdo kaj taega počel, mu napravijo sredi Ljubljanskega polja pravimo in vso mast bi mu ovrlj s tesa kakor pelju, ki je z nosom obtičal v pasti. Ti turjaški gospodi pa se nič ne zgoditi!”

“Kaj so storili gospodje na Turjaku? He, te li prav umem?”

“Prav, prav! Zakonsko ženo so ukra-di in moža so ji hoteli pobiti, ker jim je stal na poti!”

“Ti se sališ ter misliš, da imaš kak- ga grajskega pisca pred seboj!”

“Kaj se bom šalil, kaj bom to mislil! Oj jaz jih poznam gospodske obrazce, in koj ga spoznam grofa od strežeta! Vaš brat milostivi gospod, je zlit iz prave in dobre rute. Če bi le jaz Vaše gradowe imel in te cekine, ki jih kar čujem žvenketati v dnu Vaših žen! Kaj se bom šalil? Sicer po gresti takoj na Turjak, in če gori pride, pozdravite mi Ano Rozino.”

“Moj Bog, ali je še vedno v gradu!” je vzklidil knez iznenaden in v duhu je poslagal temeljni kamen svetišču, kojega je obljubil zidati v čast Božji Porodici.

“V gradu in pod težkim ključem! Njen mož, naš ubogi vitez Janez, pa tudi v gromovju p.d. Turjakom ter milo ječi, ker mu je Juri Ljudevik razstreli rano, da se mu vidi skoraj do sreča!

“Juri Ljudevik! Kdo je to?”

“Juri Ljudevik; ga li ne poznate nešega Jurija, ki nam je ukradel Ano Rozino, da bi spal pri njej za hrbtom njenega moža? Hudil je, in Bog zna, če je kršen po krščanski veri. Turjak je in njegov oča, pravijo, že koj za cesarjem iz tiste sklede jesta in iz ene in iste možnosti denar jemlja. Dobre čase ima pri cesarju in ime mu je Janez.”

“Janez Vajkard! Brat glavarjev?”

“Ravno tisti milostivi gospod! Nje-ge sin pa tudi sedaj le na turjaškem gradu in Bog ve, kaj se je še vse zgo-dilo, ha! ha!”

“Kolikor mi je znano, Janez Vajkard nima sina!”

“V zakonu ga nima, mogoče da ga nima! Ali znanj zakona je še široko po-je, ki marskaj zlaste na njem. Sa-veste, kaj hočem povedati, ha, ha!”

Tu se je Kljukec od samega veselja s koščenimi rokami tolkel po tankem svojem trebulu. Znanj zakona tudi ročice eveto, moj dragi, in dostikrat je terpel kot v zakonu, ha, ha!”

“Janez Vajkard ima nezakonskega sina!”

“Od glave do nog je nezakonski! Pa kaj nra to škoduje? Belega kraha je št vsko uro in viba je že popil, kakor malokod turjaških grofov, dasi se je rduši v zakonu in po postavil naše svete vere. No, pa že greste na Turjak, vidite ga tako, in recite mu, da ga pozdravljam!”

“Janez Vajkard ima nezakonskega sina!!” je vzklidil naš knez iznova, in duhu je že gledal dozidan kapelico, posvečeno Materi božji, ki mu je tako hitro priskočila na pomoč. “Nje-ge Veličanstvo bode široko odpirale oči, če se bo vse to izvedelo! Moj lju bi Janez Vajkard, zdaj se bom jaz smejal. Čast in hvala bogu Porodici, ki se me je usmiljal! Čast in slava! Ave Marija, gratia plena!”

Tu je knez Lobkovic z veliko po-božnostjo in s kipečo gorečnostjo pre-milil “Ceščena si Marija,” med mil-tivo pa se mu je srce širilo v zavesti, da ima svojega nasprotnika v rokah, da ga lahko uniči. In uničiti ga je hotel!

* * *

Cesar je v tem dojaljal po dolini. Da si je bil vroče, je bil mladi vladar ven dar neprestano dobre volje. Med živim razgovaranjem se je dospelo k znožju turjaškemu holmu. Ondi so o-pazili v svojo veliko ospolost kneza Lobkovicja. Napravil si je bil ležišče pod senčnatim drevesom ter privezal konj k smrekovemu vršču.

Ali ni tu naš tajni svetnik Lobkovic, je vprašal cesar in skoraj se mu je zamračilo lice.

Odgovoril mu je Janez Vajkard: “V senči leži, Veličanstvo, ter leno počiva dočim mora visoki njegov go-spod prenašati žarke pekočejo solno. Gotovo še niti na Turjaku ni bil! In morda je tuk pota raspljal. Taki so Vaš-kega Veličanstva najzvezstvi služab-niki!”

Skoraj nemilostno je govoril cesar te besede Z globokim poklonjem od-govoril Lobkovic: “Veličanstvo! S tu-go mi je izvestiti, da je na Turjaku že vse zasedeno: pri jaslih zobjejo ves tuji konji in po sobah se šopirajo tuje osobe. Z orožjem v roki branijo mehke blazine, kjer sede, in polne mi-ze, s katerih jedo.”

“Kaj so storili turjaški gospodje?”

“No, zakonsko možu so vzel za-konsko ženo in sami bi jo radi imeli! Če bi nas kdo kaj taega počel, mu napravijo sredi Ljubljanskega polja pravimo in vso mast bi mu ovrlj s tesa kakor pelju, ki je z nosom obtičal v pasti. Ti turjaški gospodi pa se nič ne zgoditi!”

Skoraj nemilostno je govoril cesar te besede Z globokim poklonjem od-govoril Lobkovic: “Veličanstvo! S tu-go mi je izvestiti, da je na Turjaku že vse zasedeno: pri jaslih zobjejo ves tuji konji in po sobah se šopirajo tuje osobe. Z orožjem v roki branijo mehke blazine, kjer sede, in polne mi-ze, s katerih jedo.”

“Kaj so storili turjaški gospodje?”

“No, zakonsko možu so vzel za-konsko ženo in sami bi jo radi imeli! Če bi nas kdo kaj taega počel, mu napravijo sredi Ljubljanskega polja pravimo in vso mast bi mu ovrlj s tesa kakor pelju, ki je z nosom obtičal v pasti. Ti turjaški gospodi pa se nič ne zgoditi!”

v svojem sedlu ter bil prava podoba onemoglosti. Udarac jeprisel tako ne-prisakovano, da je bil spretin diplomat v tem slučaju popolnoma brez drožja.

“Sin Janeza Vajkarda!” je zajecal Leopoldus, ki sam ni prizakoval, da se bode tako zasukala. “Moj Bog, Janez Vajkard vendar nima sina, kolikor je meni znano!”

“Oprostite mi, Veličanstvo, da sem se premalo jasno izrazil. Juri Ljudevik je nezakonski sin našega Janeza Vajkarda!”

Dalje prihodnjih.

Nad 30 let
se je obnašal
Dr. RICHTERJEV
SVETOVNI, PRENOVLJENI
“SIDRO”

Pain Expeller
kot najboljši lež zoper
REUMATIZEM,
POKOSTNICO,
PODAGRO itd.
in razne reumatične
neprilike.

SAMO: 25 cent. in 50 cent. v vsah lekarina
ali pri

F. A. Richter & Co.
215 Pearl Street,
New York.

NARAVNA CALIFORNIJSKA VINA
NA PRODAJ.

Dobro črno in belo vino od 35 do 45 centov galona.

Staro belo ali črno vino 50 centov galona.

Riesling 55 centov galona.

Kdor kupi manj kakor 50 galon vina, mora dati \$2 za posodo.

Drožnik od \$2.25 do \$2.75 galona.

Silovica po \$3 galona.

Pri večjem naročilu dam po-pust.

Spoštovanjem

Stefan Jakše,
P. O. Box 77,
Crockett, Contra Costa Co., Cal.

ZASTONJ!

Da je naš občestanai

“Jersey električni pas”

tembolj, udomačijo, oziroma uvedejo v one kraje in pri očnih strankah, kjer so bili dosedaj nepoznavni, smo pripravljeni na celo vsakomur jednega za-stonj dopolati.

To je pomenljiva ponudba od naše re-eline tvrdke. Za pas nam ni treba nčesar po-sljedit, ker to je darilo.

Kedac zgubljate vašo telesno moč, ali ste utrujeni, občutljivi, s'abotni, nervozni, ali se prenaglošite starate, ako tipite vselej otrpljenja živcev, bolečine na hrbitu, če ne morete prebavati, imate spriden želodec, ter ste se že navečišči nositi denar zdravnikom, ne da bi vam mogli isti pomagati, zato boste po uporabi “Jersey” električnega pasa” ozdravljeni.

Dobro vemo, da naš električni pas isti-nito pomaga, ter smo preprincani, da ga boste po poskušuši ali uporabili tudi drugim bolnišnikom priporočali, da zadobimo s tem se večje priznanje, ko vas bode odzvali.